საქართველოს სოციალისტ-ფედერალისტთა სარევოლუციო პარტია

№ 193 სამშაბათი, მარტის 13 (26) 1918 წ. ფასი 3 კ.

სახალხო საქმე

მთავარი კომიტეტის ორგანო

ერთგვნული ბიბლიოთეკა

ტრაპიზონის საზავო მოლაპარაკება ორი დღით შეწყდა. ბირობების შესამუშავებლად ტფილისში ჩამოვიდნენ ამ.-კავკ. დელეგაციის წარმომადგენელნი.—ამავე მიზნით სტამბოლს გაემგზავრნენ ოსმალთა დელეგაციის წარმომადგენელნი.—ბათომში მოჰკლეს კომისარი ევ. კრინიცკი.—კავკაზე ბოლშევიკებმა აიღეს.—შესდგა ამიერკავკასიის მინისტრთა კაბინეთი.

განცხადებანი: ჩვეულებრივი სტრიქონი ითვლება ნახტით დირს 50 კაპ. განცხადებისა და ტექსტის წინ—1 მ., შემდეგ—50 კ. განცხადებისა ზომაზედ დამოკიდებული: 15×2 დიუმი 5 მან., 20×2 დიუმი 12 მან., 8 ხაზიანი შრიფტით განცხადება მიიღება სტამბა „სახალხო საქმეში“ (ყოფილ „ნადვედა“) ხარისის ქუჩა, სახლი № 14 და ყიდულობა ორი მანეთით მეტი.

ყველა განცხადება კავკასიის გარეშე, მიიღება მხოლოდ რედაქციაში.

განცხადებანი და დასაბეჭდი განცხადებები მიიღება „სახალხო საქმის“ რედაქციაში და კანტორაში ყოველ-დღე, კვირის გარეშე მიღებულ განცხადებათა დასაბეჭდად 9 საათიდან 3-მდე. ხელმოუწერელი წერილები არ დაიბეჭდება, დაუბეჭდავი ძვირფასი წერილები და ფოტოგრაფიული სურათები უკან არ ინახება: ინახება ვრცელი და ძალიან მნიშვნელოვანი წერილები და მოთხრობები.

რედაქცია და კანტორა იმყოფება: ტფილისში, სახალხო ქ., ხარაზიშვილის ს. № 6.

ადრესი წერილებისა და ფულისათვის: Тифлисъ „Сахалхо Сакмэ“, ред. изд. 190.

ფასი ტფილისში და პროვინციაში 30 კაპ. რკ. გზის სადგურებზე 35 კაპ.

ტელეფონი 12—29

გაზეთი „სახალხო საქმე“ ღირს:

ერთის თვით 4 მ. 50 კაპ., 3 თვით 13 მ. 15 კ., ნახევარი წლით—27 მანეთი. ნომერი ღირს პროვინციასა და ტფილისში 30 კ., რკ. გზის სადგურებზე 35 კ.

ხელისმოწერა გაზეთზე მიიღება რედაქციაში დილის 9 საათიდან 3 საათამდე, საღამოთი 5—7 საათ., ფოსტით ასე: ტფილისი, ფოსტის უთი 190, „სახალხო საქმის“ რედაქციას.

შელახია გიორგის ათული წილისანი, ეფიძია ხიკოლოზის ასული და ლევან ლუარსაბის ძე ერისთავი აუწყებენ ნათესავებს და ნაცნობებს, რომ ოთხშაბათს, 14 მარტს ერთი წილი შესრულდება, რაც სპარსეთის ფრონტზე მოჰკლეს პირველის შვილი, შეორეში ძმა, ხოლო მესამესი ცოლისძმა, „ვოლნოპრედელიაუშჩი“ პირველი ქართული ცხენოსანი პოლკისა

იოსებ (სოსო) ნიკოლოზისძე წილოსანი

რისთვისაც დიდების ეკლესიაში გადახდილი იქნება წლის წირვა და პანაშვიდი. პანაშვიდი დაიწყება დილის 11-ნახევარ ს. 305

გულდამწვარი მეუღლე დარია ალექსის ასული და შვილები, ვასილ, ზაქარია, ილია, ნატა, მინადორა, ზენა, ფიფო და თამრო ცოლ-ქმრამიძენი, გულითადის მწუხარებით, აუწყებენ ნათესავთ და ნაცნობთ ვერაგულად მოკლულს ქმრისა და ძმის

ილიკო ნიკოლოზის ძის ცალქალამიძის

303

აგარაკი ყალვერი

(საყურადღებო რკინის გზ., ბორჯომიდან 12 ვერსზე)

პანსიონი ეზოსაგულ მღებრიშვილისა

(მთაში მარტო ოჯახით)

პანსიონი მოთავსებულია ახლადაგებულ შენობაში, მაღალ და განცალკევებულ სუფთა ადგილას, ფიქვნარში. ყოველივე მოწყობილობით. პანსიონთან იმყოფება ქ ი, არ ს საგანგებოდ გამოყვანილი წყაროს წყალი. არის ვანები, პიანინო და სხვ... სახლიდან მოსჩანს საოცარი სანახაობა.

ავარდელი წელიწადში მომდინარეობს მეტად სასარგებლო მეფე (რკინის) წყალი.

პირობების გაგება შეიძლება თვით წერილში: Цагвери (черезъ Боржомъ) Елизаветѣ Яковлевнѣ Мгебришвили. 1106

ღვინო

ღვინის ბარათები იძლევა ირი თვით, ღვინის ბარათებს ტალონები ნოემბრის, დეკემბრის და იანვრისა გამოსაღეგია მარტს, აპრილს და მაისში. ღვინის ბარათები მიეცემათ მესამე სერიის (აპრილის, მაისის და ივნისის) სასურსათო ბარათების წარდგენის შემდეგ.

1101 საბარათო სისტემის განყოფილება ქალაქის გამგეობასთან.

ტფილისის ქართველ ვაჭართა და მრეწველთა დროებითი საბჭო

აცხადებს, რომ საქართველოს ეროვნულ საბჭოს და ვაჭართა და მრეწველთა კავშირის სასარგებლოდ შემოწირულების გაწერა უკვე დამთავრებულია, სიები დამზადებულია. ვაჭრები და მრეწველები ვალდებულნი არიან მათზე გაწერილი ფული დაუყონებლივ შემოიტანონ, რადგან იმ განსაცდელის დროს, რომელშიდაც ჩვენი ქვეყანა იმყოფება, ყოველივე დაგვიანება დანაშაული იქმნება.

გაწერილი ფულიდგან ოთხმოცდა ათი ასეული (90%) გადაეცემა ეროვნულ საბჭოს, ხოლო 10% ვაჭართა და მრეწველთა კავშირს.

დაწვრილებითი ცნობების მიღება შეიძლება საბჭოს თავმჯდომარე ნ. წვერაძესთან და აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარე ალ. ლორთქიფანიძესთან.

ფული უნდა იქმნას შეტანილი ამიერკავკასიის ბანკში საბჭოს მიმდინარე ანგარიშზე № 346. 1099

დიდი ცირკი ძმ. ეფიმოვებისა

დღეს 13 მარტს გაიმართება

დიდი ჩვენებადიპლომრო წარმოდგენა

წარმოდგენილი იქნება ცნობილი კაბარე კაფეშანტანი ქალაქში 3 ნაწილად: 1) ჯენტლმენი და ჩუქანი; 2) რაგო და მანკა, 3) მეორეული დრამა ... ბედისა. დასაწყისი 8 ს. დასასრული 11 ს.

ფაბრი და ნაკოვი

მარტის 12-დან ყველა ფანის საბარათო მაღაზიაში მისცემენ სასურსათო ბარათის, ნავთის და სხვ. გარათებს, მე-8 ხაზისა, აპრილის, მაისის და ივნისისა.

სასურსათო კომიტეტი ამცნებს ყველა პირებს, ვისაც სასურსათო ბარათები ჯერ არ მიუღიათ, რომ ისინი მიიღონ ქალაქის სასურსათო კომიტეტის ბინაში, ქალაქის ბაღის წინ, ყოველ დღე 10 საათიდან 3 საათამდე.

ქალაქის გამგეობის საბარათო განყოფილება.

1918 წლის 9 მარტი. 1104

ერთგვნული ბიბლიოთეკა

ხისა, რევოლუციის გამარჯვება. ყველა სოციალისტურ პარტიას აწყობს, რომ მიაღწიოს ამ მიზანს ლაზე უმჯობესი გზით, ბრძოლის ჩამოგდებით, ბრძოლის აღმოფხვრით. ნეტავ ეს ასე იყოს, თუ ეს შეიძლებოდეს გადაეთ ძვირფას ამხანაგებს ვეხვეოდეთ ლის წელზე—ვიტირებდეთ, ვიხარებდეთ, მოდეს სიდიდე მშვიდობიანობის ქართველის ცხოვრების სტეთ პარტია ყველაზე ფართო, ყველაზე და იქნება პარტია დემოკრატიული სტული, პარტია ეკონომიური ეკონომიურ ბრძოლაში გზის ყველ ჯარისკაცზე სოციალისტი საკვებ პოზიციებზე ხალხს იმისათვის, რომ არ შეგვიძლიან ჯ ცილი. ომიდან დადება მშვიდობიანობა კი არ არის, ჩვენი დამოხვედება და ომისელეთის გაბატონებაა, ოსმალეთის საზავო პირობები რევოლუციის დასაითებაა, მისი ბედნიერად თავისუფლების განვითარებაა, ჩვენი ამ ქვეყნის ჩ ღირსია, ეს იგი ბრძოლაში ნობას იწყებს.

დღეს ჩვენ ქვეყანაში არავითარი კოალიციაა—დემოკრატია არ უწამოებია. ტ და არიან ბერები ხელიან დ რეობაში ვ სილა გარეშე ცდილთ ამ საფრთხეს, დღეს კ გაერთვლეულ სიტ საქ, სახლის კ რებენ ყველ

ასეთ პირობებში ჩვენ არ სოდეს არ ვყოფილვართ უფრო გამოსახეს ჩვენი ეკონომიური ძლიერების დანახით ქვეყანას რა მოემატებინოს, უარაღოთ დავთმობთ თავდაცვას, სამშობლოს, კ ნები შევიქმნებით მონურის ჩვენებით.

კარგია თუ საზავო მოლაპარაკებამ მშვიდობა მოგვიტანა, ჩვენ პირველი ჩაივლის უნაყოფოდ და ხალხს მოუტანს უკეთეს მომავალს.

ჩვენ დავინახეთ რა მოუტანა რუსეთს ბოლშევიკების ანჩარებულმა მოქმედებამ, დავინახეთ ისტორიის მრავალს მაგალითში, რომ თავისუფლება ყველას ჰაპან-წუყვეტით შეუძენია. დღე ჩვენც ვიტანჯოთ, ვლვაროთ სიხლი და ოფლი, ოღონდ გავამაგროთ რაც რევოლუციამ მოგვიტანა, ოღონდ ხუ მივცემთ ჩვენ ჭურ-მამულს მტრის პირსა.

საქართველოს თანამედროვე ომი არის ომი დემოკრატიის მტარვალობის წინააღმდეგ, ხალხის კლასობრივი ომის წარმოებით და გამარჯვებით მოიპოვა დღევანდელი უმჯობესი სამოგადოებრივი და ეკონომიური პირობები. იცოდეს საქართველოს დემოკრატიამ, რომ ოსმალეთთან ომში ქართველ ხალხის გამარჯვება ხალხის უფლებიერებას კიდევ უფრო განამტკიცებს, გააკაცებს რევოლუციას, მიანიჭებს უფლებას, გაუფართოვებს წარმოების ასპარეზს, მისცემს მიწას და ყოველ სიხილდრეს.

რევოლუციაში ბრძოლით მოვიპოვეთ თავისუფლება, მაგრამ თუ გავმაგრებთ მტარვალებთან ბრძოლაში—მოვიპოვებთ ეკონომიურ თავისუფლებასაც. შემოვკრიბოთ მთელი ძალა ქართველნო, მამულისშვილნო, გულწრფელო დემოკრატნო და წინიდან სურვილების ხალხი არც სახელს დაკარგავს და არც მამულს.

დრო არ იცდის, ვეცხადოთ ეროვნულ ომისთვისათვის.

ტრაპიზუნდიდან

ვისაც ეშვილიანობა სწყდება, ომისთვის მზად უნდა იყოსო... ეს ძველი რომაელების თქმულება ისე არასოდეს გვეგებინა, როგორც ვიგრძენით საზავო ძოლაპარაკებისთვის ჩამოსულებმა აქ ტრაპიზუნდში. ჩამოვედით უკეთილშობილესი მისწრაფებით, გულწრფელობით, მაღალის დემოკრატიულის იდეალებით. შეიძლება დედამიწაზე არავინ იყოს, ვისაც ჩვენსავით სწყუროდეს და ენატრებოდეს მშვიდობიანობა, ყველასთან ძორიდება, კეთილი ანდამიანური ურთიერთობის დამყარება.

მაგრამ ყოველივე ეს მეტად მსუბუქი გამოდგა საერთაშორისო სასწორზე, სადაც დღეს გადაწყვეტი მნიშვნელობა აქვს ერთად ერთს ძალას, ფიზიკურს მომზადებას, იარაღს. პირველად გამოვედით დიპლომატიურ სარბიელზე და მწარედ განვიცადეთ, რომ აქ სხვა ენაზე ლაპარაკობენ, სხვა საფუძველზე ამყარებენ მოთხოვნილებას. სხვა საზომით სწყვეტენ სადავო საკითხებს. ჩვენი რაინდული გულწრფელობა აქ ღიმილს იწვევს, ჩვენს უმართლესს უფლებას ჯარის დარაზმით აბათილებენ, ჩვენს წინადადებას, ცამდე სამართლიანს და ყოველად გონივრულს იმდენად აფასებენ და ანგარიშს უწევენ, რამდენად ჩვენს სიტყვას ბანს აძლევს და ზურგს უმაგრებს ჩვენი საბრძოლო მოზადება.

აქ მხოლოდ დაბრალებულ გრძნობა ენაა, ერთი საბუთი: საომარი მომზადება და საბრძოლო მოქმედების უნარი. ვინც ამ იარაღით არის აღჭურვილი და ისე გამოდის საერთაშორისო ასპარეზზე საზავო მოლაპარაკებისთვის, ის თავდაჯერებული დარწმუნებული უნდა იყოს, რომ საქმეს აუცილებლად წაიგებს, სამარცხვინოდ დამარცხდება...

თუ ეს ამდენ ხანს ნათელი და გარკვეული არ იყო ჩვენთვის, ამიერიდან მაინც უნდა შევიგნოთ საკვირველი და თუ ჩვენთვის ძვირფასია საშობლოს და ეროვნების მცნება, თუ მთელის სიმწვავით გადაწყვეტილია ჩვენს თვალწინ მთელი საშინელება ეხლანდელი განსაცდელისა, თუ მშობელი ქვეყნის საუკეთესო ნაწილს—ბათომის ოლქს ძალმომრეობით ჩამოგლეჯა სიკვდილს მომასწავებელია ჩვენი ხალხისთვის,—უნდა ერთ ძლავრ ჯარად იქცეს მთელი საქართველო, მთელი ქართველი ერი უნდა აღსდგეს ვით ერთი კაცი მაინი და არავინ დაზოგოს თავი ქვეყნის დასახსნელად განსდგურებისა და მოსპობისაგან.

არავისთვის საიდუმლო არაა რომ ქართველი დემოკრატია უადრესი პატივისმცემელი იყო და არის ყველას დირსების და თავისუფლების, მაგრამ უნდა გაიგოს ყველამ ისიც, რომ არავის მივცემთ ნებას ხელი შეახოს ჩვენს წმინდათ-წმინდას. ქართველი დემოკრატია არასოდეს მოითმენს ხელს თავის სიკვდილის განაჩენს და უნდა შეაკვდება მტერს, ვიდრე შეურაცხება თავის სიუულის დასახიჩრებას.

ყოველი ქართველი უნდა განსჯიდეს დიდი ისტორიული მომენტის ღრმა შეგნებით. საქართველოს ბედი წყდება. ჩვენი მომავალი უნდა გამოიპედოს მაგრად ან უნდა დაემსხვრეს ერთიან. მტერებს სწადიათ რამდენიმე საუკუნით უკან დასწიონ ჩვენი ცხოვრება და დასერილი და დანაწილებული მიიგდონ სრული უძლურების და მონობის მორევში, საიდანაც ვერასოდეს შესძლებს ამოსვლას. საქმეს უნდა შევხედოთ ცხადად და დავინახოთ მთელი სიგრძე-სიგანით. აქ პატარა ტერიტორიის ნაწილის დაკარგვის საკითხი არაა, აქ სასწორზე შეგდებულია მთელი არსებობა ერისა, მისი კულტურა, შემოქმედება, განვითარება. ქართველი ერის ტრაგედია იყო მრავალი საუკუნის განმავლობაში სპარსეთის და ოსმალეთის აგრესიული პოლიტიკა, რომელმაც სამარის კარამდე მიიყვანა, და რომელსაც ძლივს—ძლივს დაეღწია თავი. ეხლა ამ ტრაგედიის აღდგენას გვემუქრებიან უფრო მეტის დახელოვნებით, მეტის სიმწვავით, გაევროპიელებულ იმპერიალისტურ სამკაცრით!..

განა არ იცით ყველაფერი ეს მაგ საშშობლოში დარჩენილებმა? განა არ განიცდით, არ გრძნობთ, არ ხედავთ?

მაგრამ კიდევ და კიდევ მთელის თქვენის არსებით, ფხიზელის თვალით და გონებით ჩაუკვირდით ჩვენს მდგომარეობას, იმას, რომ უფსკრულის პირას ვართ, რომ საჭიროა უდიდესი ენერგია, თავის გამოდება, სიმხნე, მოქმედება, ხსნა არის, არ დავიღუპებით. მხოლოდ ეს ხსნა თქვენს საკეთარ ხელთ არის. ჩვენი იმედი ნუ გაქვთ, ბაგი შორს არის, ოსმალეთის ძალით უნდა ჩვენთან ანგარიშგასაწევრება და გაბსოვდეთ ყველ წამს, რომ აქ ტრაპიზუნდში მყოფია ხალხის იმდენად აქციენ ყურადღებას, რამდენად ამ ხმაში ბოესით დაბინდულ ბატარეების გაწყვეტილი კვნესა და მწყობრი ჯარების ამოძახება.

ნუდარ იქნება დღეს ქართველ ერში ისეთი, რომ გმირულად არ წესრულის თავისი უდიდესი მოვალეობა საშშობლოს ყოფა-არსებობის ქვეშ. ეწამოს ყველა, მაგრამ ნურავინ დატოვებს თავის პოსტს და ოღნავ შებლალავს მამულის დაცვის საქ.

სიკვდილი შეუბრალებელი იმას, ვინც ალუდგება მშობელი ხალხის თავისუფლებას, ვინც უორგულებს დღეს მამულს.

ზავი, მშვიდობიანობა, კეთილ-შობილური ურთიერთობა—ეს გვწყურია, ამას ვოცნებობთ, ამას ვკდილობთ ყოველის საშუალებით, მოთმინებით. მაგრამ თუ ამაო იქნა ჩვენი ცდა,—მაშინ ერთიღა დაგვრჩენია—ბრძოლა საქართველოს არსებობისათვს, ან სიკვდილი ან თავისუფლება!

სამ. ფირცხ ლავა.

ტრაპიზუნდი, მარტის 9 1922.

ჭეშმარიტების ძიება თუ ცბიერება

ქართველ ერის პოლიტიკური ხელმძღვანელობა ისტორიამ სოციალ-დემოკრატიას არგუა; ამიტომ ეს უბედური ურჩ ხულს, ისედაც ღარიბულ და პატარა ერით დაბომბვა ევროპის სოციალისტების თვალში ნამდვილ ცბიერებად გამოაჩინა. ამ ცბიერების ნიღაბი ჩვენ ბოლშევიკებმა ჩამოვაცილეთ და ნამდვილი სახე გამოვაჩინეთ. ამ ნიღბის ჩამოცილებას ბოლშევიკებმა ის ნაყოფი მოიტანა, რომ ევროპის მუშათა ნამდვილი წარმომადგენლობა ჩვენ მხარეზე გადმოვიდა

კრებამ განიხილა კავშირის წლიური შემოსავალი შემოსავალი ყოფილა 33 ათასი მანეთი და გასავალი 15 ათასი მანეთი.

გომის მემამულეთა სამეურნეო ამხანაგობა გვთხოვს გმოვაცხადოთ:

გაზეთ „ჩვენ რესპუბლიკაში“ № 53 ად. ამბავში იყო გამოცხადებული, ვითომც გომის მემამულეთა სამეურნეო სინდიკატი გასტეხეს და საქონელი გაიტაცეს. ეს ამბავი სიმართლეს მოკლებულია. სინდიკატის ქონება არავის წაუღია. სინდიკატის გამგეობამ ყოველივე საქონელი, გარდა ინვენტარისა, მიჰყიდა გომის რაიონის კოოპერატივთა კავშირს.

გერმანიის იმპერიალიზმი და რუსეთის ფრონტზე ომის გათავება.

(დასასრული*)

სივ წროეს გერმანიაში არა მუშათა კლასი, არა დიდად განვითარებული მრეწველობა განიცდიდა, არამედ და გროვილი კაპიტალი, რომელიც საოცარი სისწრაფით გაიზარდა ამ კაპიტალის საფასებით მოხმარების გერმანიაში შეუძლებელი შეიქმნა.

განვითარებულ კაპიტალისტური ქვეყნების ეკონომიურ ცხოვრებას თუ დავაკვირდებით, ერთ ზედმეტად დამახასიათებელ მოვლენას შევამჩნევთ. ეს არის კაპიტალის იმიგრაცია; კაპიტალი სტოვებს თავის სამშობლო ქვეყნის საზღვრებს, არ სურს მოიკალათოს იქ სავსებით და ნელის ნაბიჯით გააფართოვოს მრეწველობის ნაყოფების გასაღება; კაპიტალი იძვრის და მიდის სამოქ ედოთ ჩამორჩენილ, კაპიტალით ღარიბ ქვეყნებში, რათა ადგილობრივ გაავითაროს საწარმოო ძალები, ვინაიდან მის განკარგულებაში იქნება ამ ქვეყნების შინაური ბაზარი.

განვითარებულ კაპიტალისტური ქვეყნების კაპიტალის თანდათანობითი იმიგრაცია გამოიხატება სავარეო ვაჭრობაში: შემოტანილი საქონლის ღირებულება ბევრად აღემატება გატანილ საქონლის ღირებულებას. ამით განისაზღვრება მოგება და ჩამორჩენილ ქვეყნებში დახარჯულ კაპიტალის პროცენტები.

თუ კი მივიღებთ ხსენებულობაში სამს წელს (19 1—1913), შემოტანილ საქონლის ზედმეტ ღირებულების საერთო ჯამი ინგლისისათვის იქნება 3,210 მილიონი მანეთი, საფრანგეთისათვის 1,940 მ. მ., გერმანიისათვის 1,8 0 მ. მ., ბელგიისათვის 960, ავსტრიისათვის 880 მ. მ. ეს ციფრები გვიმტკიცებენ, რომ ექსპლოატაციის გზაზე გერმანია თითქის დაეწია საფრანგეთს, ამ მსოფლიო ბანკირს. ეს სწრაფი ზოდა კაპიტალისა, რომელიც სამოქმედო ასპარეზს ეძებდა, იყო მიზეზი გერმანიის აგრესიულ და მოუსვენარ იმპერიალიზმისა და თამამად შეიძლება ვსთქვათ, რომ ამ გარემოებამ გამოიწვია თანამედროვე მსოფლიო ომი.

როგორც გერმანიამ მე-80 წლებში შეიძინა კოლონიები. უმთავრეად აფრიკაში. შეუძლებელია შევადაროთ ერთის მხრით გერმანიის და მეორეს მხრით საფრანგეთის და განსაკუთრებით ინგლისის კოლონიები. გერმანიის კოლონიები დიდი იყო თავისი სივრცით, მაგრამ მეტად ღარიბი ბუნებრივი სიმდიდრით და მათში დამარხულ ეკონომიურ შესაძლებლობით. მათ არ შეეძლოთ გერმანიის კაპიტალის მისწრაფებათა დაკმაყოფილება; პირიქით, ისინი წვეთვდნენ ახალ კოლონიების საჭიროებას. ახალ კოლონიების შეძენა კი არც ისე ადვილი საქმე იყო; თავისუფალი ადგილი არსად იყო; ვინც უფრო ადრე გამოვიდა ისტორიულ სარბიელზე, იმათ წოასწრეს დაკავება თავისუფალ ადგილებისა.

გერმანიისათვის ცხადი შეიქნა ის გარემოება, რომ კოლონიების მოპოვება გამოიწვევს არა მარტო სხვა სახელმწიფოების წინააღმდეგობას, არამედ უსათუოდ ომსაც, რომ მხოლოდ ცეცხლითა და მახვილითაა შესაძლებელი მისთვის იმპერიალისტურ მისწრაფებათა განხორციელება. აქედან დასკვნა: საჭიროა შეიარაღება და საბრძოლველად მომზადება. ეს დასკვნა გაბატონებულ კლასებისათვის მით უფრო ადვილი იყო, რომ მილიტარული ხასიათი გერმანიისა შემუშავდა უფრო ადრე, ვიდრე გერმანიის კაპიტალის იმპერიალისტური მისწრაფება: გერმანიის საბრძოლო და ეკონომიური სიძლიერე შედგება იმ გამარჯვების, რომელიც მე-19 საუკუნის მე-60 და 70 წლებში წილად ხვდა გერმანიას ავსტრიასთან და საფრანგეთთან ომის შემდეგ.

ამიტომ იყო, რომ ბურჟუაზიის ფართო წრეებში განმტკიცდა რწმენა, რომ სამხედრო და ეკონომიურ წარმატებათა შორის მჭიდრო კავშირი არსებობს. ამ ნიადაგზე წარმოიშვა გერმანიის ბურჟუაზიის და გერმანიის მთავრობის მჭიდრო კავშირი. მთავრობამ საუკეთოდ დაფარა ბურჟუაზიის იმპერიალისტური მისწრაფება, ბურჟუაზიამ კარგათ შეიგნო მთავრობის მილიტარული ლტოლვილება, მილიტარიზმი და იმპერიალიზმი დიდი ხნით გამეფდა გერმანიაში და ამ გარემოებას იდი გავლენა ჰქონდა არა მარტო ევროპის, არამედ მთელი მსოფლიოს ცხოვრებაზე.

როდესაც გერმანიამ ომი დაიწყო, იმედი ჰქონდა ინგლისის ნეიტრალიტეტისა და ნაშანში ამოიღო რუსეთი და საფრანგეთი. ეჭვს გარეშეა, რომ რუსეთზე და საფრანგეთზე გამარჯვება გერმანიისა ინგლისის დამარცხებასაც მოასწავებდა; მაგრამ ის გარემოება, რომ გერმანიამ თავდაპირველად ომი რუსეთს გამოუცხადა, მოწმობს ამ ორ სახელმწიფოთა შორის ინტერესთა დიდ წინააღმდეგობას. სად და როგორ გადაეღობა რუსეთი გერმანიას? რაში გამოიხატება ინტერესთა წინააღმდეგობა?

სულ უბრალო, მარტივი ახსნა რუსეთისა და გერმანიის ანტაგონიზმისა იმაში მდგომარეობს, რომ გერმანიას სურს რუსეთი ვის კალონიად გადააქციოს. ეს იყო ნათქვამი მსოფლიო ომის დაწყებამდე, ან და, უკეთ რომ ვსთქვათ, მაშინ, რაცა ამ ომის ახლო შესაძლებლობას არავინ მოელოდა. 1917 წელს უთავდებოდა ვადა გერმანიასა და რუსეთის შორის 1904 წლის სავაჭრო ხელშეკრულებას. ამ ხელშეკრულების გათვალისწინების შედეგია ნასკვნი: გერმანიას სურს რუსეთი თვის კოლონიად გადაქციოს. დღესაც ამას გაიძახიან. შეეჩერდეთ ცოტაოდენი ამ აზრზე.

მართალია, რუსეთი ეკონომიურად საკმაოდ ჩამორჩენილი ქვეყანაა. ეს გარემოება შესაძლებლად ხდის რუსეთის კალონიად გადაქცევას ეს დება სინამდვილესთან ვითომდა ახლოსაა. ამბობენ, შეუძლებელია ამ გვარი მისწრაფება ჰქონდეს გერმანიას ინგლისისა და საფრანგეთის მიმართ. ეს სახელმწიფოები კაპიტალისტურად საკმაოდ განვითარებულია. საჭიროა ვიცოდეთ, თუ რამდენად შეეფერება აღნიშნული მისწრაფება გერმანისა რუსეთის თანამედროვე ეკონომიურ განვითარებას.

ავიღოთ 1913 წელს რუსეთში ევროპის, კავკასიის და შავი ზღვის საზღვრებით შეტანილი საქონლის რაოდენობა. შეტანილი საქონლის საერთო ჯამში სამრეწველო ნაწარმოებთა რაოდენობა უფრო შესაჩნევ როლს თამაშობს, ვიდრე გერმანიაში, საფრანგეთში, ინგლისში. შეტანილი საქონლის საერთო ჯამი რომ ავიღოთ, 1913 წ. შეტანილ სამრეწველო ნაწარმოებთა რაოდენობა შეადგენდა გერმანიისათვის—13,7 პროცენტს, საფრანგეთისათვის 19,4, ინგლისისათვის —23,9, რუსეთისათვის კი 38,8 ეჭვს გარეშეა, განსვავება დიდია რუსეთისა და სხვა სახელმწიფოთა შორის. ეს განსვავება მოწმობს რუსეთის ეკონომიურ სისუსტეს; მაგრამ თუ კი უფრო დაახლოვებით შევისწავლით რუსეთში შემოტანილ საქონლის რაოდენობას, ღირებულებას, სახეს და შემადგენლობას, არ შეიძლება არ მივიდეთ იმ დასკვნამდე, რომ რუსეთში შეტანილ საქონლის უმთავრეს ნაწილს შეადგენს დაუმუშავებელი, ან და ნახევრად დამუშავებული მასალები, როგორც ამას ადგილი აქვს გერმანიაში, საფრანგეთში, ინგლისში.

საერთო ღირებულება რუსეთში შეტანილ საქონლისა შეადგენს 1220,5 მილიონ მანეთს (1913 წ.) ამავე წელს შეტანილ დაუმუშავებელ და ნახევრად დამუშავებულ მასალების ღირებულება შეადგენდა 600,9 მილიონ მანეთს, ანუ 49 2 პროცენტს. თუ კი რუსეთში შეტანილ დაუმუშავებულ და ნახევრად დამუშავებულ მასალების ღირებულებას მივუმატებთ ღირებულებას იმ მანქანებისას და აპარატებისას, რომელიც რუსეთის მრეწველობას ესაჭიროებოდა, მაშინ საერთო ჯამი შეტანილ საქონლისა მრეწველობის დასაკმაყოფილებლად მიაღწევს 707,3 მილიონ მანეთს, ანუ 58 პროცენტს (1913 წ.)

მაშასადამე, ჩვენ შეგვიძლია თამამად ვსთქვათ რომ რუსეთმა უკვე მიაღწია დამოუკიდებელ მრეწველობის განვითარების ხანას. არა დამზადებული, არამედ თვის მრეწველობის განვითარებისათვის საჭირო მასალები შეაქვს უმთავრესად რუსეთს.

ის შეხედულება, რომ რუსეთი გერმანიის კალონიას წარმოადგენს, დამყარებულია იმ ფაქტზე, რომ გერმანიიდან შემოტანილ საქონლის რაოდენობას რუსეთში შეტანილ საქონლის საერთო ჯამში სპეციალი ადგილი უკავია და დიდ როლს თამაშობს. 1913 წ. რუსეთში შემოუტანიათ 1220,5 მილიონ მანეთად ღირებული საქონელი, გერმანიიდან კი—642,8 მან. ღირებული საქონელი, რაც შეადგენს საერთო ჯამის 52 4 პროცენტს. მაგრამ აქ საჭიროა ცოტაოდენი შესწორება. ნაწილი ამ საქონლისა, შემოუტანია გერმანიას დანარჩენი გამოუგზავნია სახელმწიფოებს. თუ გერმანიის სტატისტიკას დავემყარებით, გერმანიადან რუსეთში გაზიდული საქონლის ღირებულება არ აღემატება 880 მილიონ მარკას, ანუ 396 მილიონ მანეთს. ეს ჯამი კი ბევრად ფაქრო ნაკლებია, ვიდრე ზემოდ მოყვანილი. მაგრამ ამ ჯამშიაც არის იმგვარი საქონელი მოხსენებული, რომელიც გერმანელ ვაჭრებს უყიდიათ რუსეთისთვის სხვაგან. გამოვარკვიოთ, თუ რა დამოკიდებულებაა რუსეთში შეტანილი და გერმანიიდან გატანილ საქონლის რაოდენობათა შორის. რუსეთში გერმანიიდან შეტანილი საქონლის რაოდენობა ვერ შეადგენს საკმაო დიდ ნაწილს გერმანიიდან სხვა ქვეყნებში გატანილ საქონლის საერთო ჯამისას. ამ უკანასკნელს თუ მივიღებთ ხედვეღობაში, რუსეთის წილად მოდის ამ ჯამის 8,7 პროცენტი, საფრანგეთისა—14,2, ინგლისისა კოლონიებით—18 პროცენტი.

ნუ დავივიწყებთ, რომ შემადგენლობა გერმანიიდან რუსეთში გატანილ საქონლისა ისეთია, როგორც რუსეთიდან გერმანიაში გატანილ საქონლისა. უმეტესად გერმანიას რუსეთში შეაქვს ქერი, ქვანახშირი, ტყავი და სხვ.

ზემოდ მოყვანილი ციფრები საკმაოდ გვიმტკიცებს იმას, თუ რამდენად დაშორებულია სინამდვილეს ის აზრი, ვითომ გერმანიას სწყუროდა რუსეთი თვის კალონიად გადაექციია.

1904 წლის სავაჭრო ხელშეკრულება რომ დახლოვებით გავცნოთ, ჩვენთვის შეუძლებელი შეიქმნება მტკიცება იმისა, რომ რუსეთი გერმანიის კოლონიაა.

მოკლე გაზეთის სტატიაში შეუძლებელია ამ ხელშეკრულების სავებით განმარტება. ჩვენი მიზნისათვის სრულიად საკმარისი იქნება აღნიშვნა იმისა, რომ იმ აზრთა წინააღმდეგობაში, რომელსაც ეს ხელშეკრულება ბადებს, გერმანიის მრეწველობა სრულიადაც არ თამაშობს საპატიო როლს. მთელი მისწრაფება გერმანიისა რუსეთის კოლონიად გადაქცევისა ამ ხელშეკრულების ძალით იმაში გამოიხატება, რომ ეს ხელშეკრულება რუსეთში ხელსაყრელ მრეწველობას დიდად აფერხებს, ვინაიდან საკმაოდ შემცირებულია გადასახადი რუსეთიდან გერმანიაში გასატან დაუმუშავებელ ხე-ტყეზე, და ამასთანავე საკმაოდ დიდი გადასახადი გერმანიიდან რუსეთში შემოსატან დამუშავებულ ხე-ტყის გასაღებაზე.

ამ ხელშეკრულებას უმთავრესად კი ერთი მიზანი აქვს დასახული; ეს არის დაცვა გერმანიის სასოფლო მეურნეობისა. რუსეთის საზოგადოებრივი აზრი სავაჭრო ხელშეკრულების გადასინჯვისა და გადათვალიერების დროს მოითხოვდა გერმანიის სასოფლო მეურნეობის მფარველობითი პოლიტიკის შესუსტებას რუსეთის მრეწველობის მფარველობითი პოლიტიკის შემცირების ფასით. ამგვარი გადასინჯვა ხელშეკრულებისა შეეფერებოდა ეკონომიურ განვითარებას და ხალხის ინტერესებს, როგორც გერმანიაში, ისე რუსეთში.

რუსეთის ბურჟუაზია წინააღმდეგი იყო 1904 წლის ხელშეკრულების ამ გვარი გადასინჯვისა. მას არ აინტერესებდა შემცირება გადასახადებისა რუსეთიდან გერმანიაში გატანილ სასოფლო მეურნეობის ნაყოფებზე, თუ კი ეს შემცირება მოპოვებული იქნებოდა რუსეთის მრეწველობის დამცველი საზღვრების შესუსტებით და საზღვარგარეთის კონკურენციის გაფართოებით. რუსეთის მრეწველობის წარმომადგენლები ამ შეხედულებაში გერმანიის აგრარიებს უწვდიდნენ ხელს.

ალ. მდივანი.

ქართველ ქალებს.

ნეტავი მოიპოვებოდეს სიტყვა, ცეცხლის სინჯარ ვლით აღგზნებული, რომ გადვისროლოთ ქართველი ხალხის გულში, ასე ცივად, ბუნიადად რომ ჰფეთქავ, მოვსპოთ მისი დამღუპველი გულგრილობა და ამის ბადლად მივცეთ მშფოთველი მოუსვენრობა!

ნეტავი მოიპოვებოდეს საყვირი, გრძნეულის ძალით დაჯილდოვებული, რომ მისი ძახილი ჩასწვდეს ქართველი ხალხის დაბუჟულ, მოდუნებულ სმენას და გააგონოს მას სამშობლოს სასოწარკვეთილი ღაღადი.

ჩვენ პატარა ქვეყნის გარშემო აღგზნებულა მოქალაქობრივი და ერთა შორისო ბრძოლა, წითლად იღებება ველ-მინდორი, ელავს შურისძიებისთვის ამოწვდილი მახვილი, შფოთავს და მობობქრობს ველური ინსტინქტებით გალახიანებული ბრბო და ახა, მალე ჩვენც დაგვჩაბეჭდავს თავს ყორანი, გაზაფხულის სიოზე ამწვანებულ ველს წითელი ზოლით აფერადებს ქართველი ხალხის სისხლი; ზარით და გრიალით შეინძრევიან მთები; ლაჟვარდ კამკმა ცას გაჰკარტლავს ტყვია-წამლის მუქი ნისლი...

ომი მთელი თავის საშინელებით გვევლინება ანაზდეულად. მაგრამ „ჭირსა შინა გამგრეა, ისე უნდა ვით ქვითკირსა“! უნდა გავსალკლდეთ, ზეზე წამოვდგეთ. ყველანი ერთად, ერთსულოვნად! ან სიცოცხლე თავისუფლი, ან სიკვდილი სახელოვანი! და აი აქ ქართველო ქალო, შეასრულე შენი მოვალეობა სამშობლოს წინაშე სუსტი ხარ, მაგრამ მაინც ბევრს გააკეთებ: შემოიკრიბე შენი სულიერი, ფიზიკური ძალა და ამაყად დადექი ბრძოლის გვერდით სამშობლოს გადასარჩენად. თუ ეხლა არ ეღალატებ შენ ადამიანურ ღირსებას, მომავალი ღირსეულად დაიფასებს ამაგს და იქნები თავისუფალი, სწორი თავისუფალთა შორის:

აინთე ძლიერის ცეცხლით, შეიძარი მთა-მიდამოი სასოწარკვეთილი კივილით: სამშობლო ჩვენი ღუპავს, ვეკაცოთ, მამულისშვილნო, ოდით, შეძოკობით! სოფლად, თუ ქალაქად მოჰფინე ეს შეზაფხული სიტყვები და უქმად, უკვალოდ არ ჩაივლის შენი ძახილი, შენი ვედრება.

მოუწოდე ვეკაცთ საბრძოლველად და შენც გვერდში ამოუდექი მას, ბელი შეეწყე. არ უნდა მოკლდეს დროს, დ კიდილს ზარუნვა და მოვლა არ უნდა მოაკლდეს წაბალი, არ უნდა მოკლდეს მეომარს სჭელი, საბოსი... და ყველა ამაზედ შეხუნდა იზრუნო. ამისთვის საჭიროა შეკავშირება, დარაზმვა. ყველა ქართველი ქალი ვისაც შეუგნია დღევანდელი საბედისწეროო წუთი უნდა შეკრთდეთ, ხელი-ხელა მივცეთ და ენერგიული მუშაობით შეუდგეთ ამ ძნელ საქმეს. ტფილისში ეს ერთი თვეა რაც არსებობს ქართველ ქალთა მშობიელი რაზმი, რომელიც ავად თუ კარგად მაინც პირნათლად ასრულებს თავის მოვალეობას. ამ რაზმის კომისია მოგწერდეთ, ქართველო ქალებო შემოგვეერთდით. ჩაეწერეთ წევრად გააძლიერეთ რაზმი რიცხვით, რათა ამით გაძლიერდეს მისი საქმიანობაც, საქმე ბევრია და მეტად საჭიროა ხელები დაეყოვნებით მოდით დღესვე.. ცნობების მიღება და რაზმში წევრათ ჩაწერა შეძლება ეროვნულ საბჭოში, განათლების სექციაში მსახურ, ხარებაშვილის ქალთან. დილის 11 საათიდან - 2 საათამდე. ქართველ ქალთა მშობიერი რაზმის კომისია.

საქ. სოც.-ფედ. სარ. პარტიაში.

სამშაბათს, 13 მარტს შესდგება კუკიის წმ. ნინოს უბანში მცხოვრებ სოც.-ფედერალისტთა და თანამგრძნობთა კრება. მოწვეულია ლექტორი მთავარ ბიუროდან. კრება დანიშნულია საღამოს 6 საათზე წმ. ნინოს სამრევლო სკოლის შენობაში.

—

დღეს, სამშაბათს 13 მარტს შესდგება კუკიის წმ. ნინოს უბანში მცხოვრებ სოც.-ფედერალისტთა და თანამგრძნობთა კრება წმ. ნინოს ეკლესიის სკოლის შენობაში საღამოს 6 საათზე. მოწვეულია ლექტორი ს.-ფ. მთავარი კომიტეტიდან.

გათოშის ამბები

გაზ. „კავკაზი“ გვაწყებინებს ზოგიერთ საყურადღებო ცნობას ბათომის ამბების გამო. 6 მარტის ამბავის გამო 6 მარტს ციხის—„ინტერნაციონალის“ შენობაში უნდა მომხდარიყო მუშების კონფერენცია. იმავე დღეს „ჩკინის გზის თეატრში“ დანიშნული იყო იმავე მიზნით სავაჭრო ფლოტის მეზღვაურთა კონფერენცია სეიმის წევრთა მონაწილეობით. მაგრამ ორივე კონფერენცია შეერთდა ციხის შენობაში სადაც კამათმა მკაცრი ხასიათი მიიღო.

კრება გახსნა სეიმის წარმომადგენელმა რამიშვილმა. ორატორი (რამიშვილი) აღნუ ხავს სამხედრო ფლოტის უარყოფით მხარეებს და ამტკიცებს, სამხედრო ფლოტი, როგორც ასეთი, უკვე ღარ არის. შემდეგ იგონებს ოსმალოს მოთხოვნილებას და იმ დახმარებას, რომელიც შავი ზღვის ფლოტს უნდა აღმოეჩინა. მაგრამ ფლოტი ამის ნაცვლად აპირებდა ოსმალებისთვის მიეყიდნა ყველაფერი, ვეჭრობა გაჩაღებული იყო, როცა კრეისერი „ეფთე კარლოსი“ შეეპაუერთ: კრეისერზე ბევრი უცხოელი აღმოჩნდა. ამის გამო საჭირო იყო მტკიცე ზომების მიღება ჩვენც ოპერაცია მოვახდინეთ, რომელსაც მხკეპი არ ჰქონია. კრეისერის დაპყრობის დროს შეეპაუეთ სავ ფლოტის მეზღვაურები მაგრამ „მეფე კარლოსმა“ თავ-კერძოდ თავი მიანება საზავო დელეგაციას ტრაპიზონში და აშკარად ჰყიდდა ჩვენ მოწინააღმდეგეებზე საიუსათო და სამხედრო ვაჭრებს.

განმარტებას იძლევა კრეისერ „მეფე კარლოსი“ მეზღვაური. იგი ამბობს, რომ დიდი ჯერ დაატყდა თავს მეზღვაურებს. თავკერძო ხამოველს ტრაპიზონიდან იგი იქით ხახის, როცა ხავთი და წყალი შემოაკლდათ და ამიტომ ბათომისკენ გამოვტრიალდითო. უკან ხალვა აღარ გვ ხდოდა და მეორე ტრანსპორტის გაგზავნას ვითხოვდით. საზავო დელეგაციამ მეზღვაურებს 10 000 მანეთი აჩუქა, თუ ცა ამათ უარი გახაცხადეს, დელეგაციამ მაინც გადასცა შტაბს კაპიტანს.

ტფილით უხვად აჯილდოვებენ ცენტროფლოტის თავჯდომარის ახახაგს, რომელიც აცხადებს, რომ ცენტროფლოტმა გაიხსნა ხმარი მისცეს ანტიკრაკასიის ბათომის დაცვაში, სევასტოპოლში დაარსდა რევოლუციის დაცველი კომიტეტი, რომელიც სახალხო კომისრების საბჭოს არ ემორჩილება და ბრძოლის განგრძობის მომხრეა. იგი ითხოვს ანტიკრაკასიის სეიმა გაჰკავხოს თავის წარმომადგენელი კომიტეტში. უკანასკნელი ცხრის ანტიკრაკასიის ახალი ტიპის ნაღმ სანია და კრეისარის „მეროკურის ხომ ნა“-ს გამოგზავნით, მაგრამ ამას და ბრკოლება გადაეღობა წინ, რადგან ხალხი სამანქანო კანდისთვის ა არის.

უკანასკნელი სიტყვა ეკუთვნის მოხსენებელს რამიშვილს. რომელიც ცენტრო-ფლოტის წარმომადგენელს ძიესალმებია და ძიუწოდებს არ დაიდგან გერმანულ იმპერიალისტების და ოსმალეთის ფაშების უღელი.

შეძდეგ ამას კონფერენცია იხურება და იხსნება სავაჭრო ფლოტის მეზღვაურების კონფერენცია.

ყველა ორატორი დატუსაღებულ ამხანაგების განთავისუფლებას მოითხოვს, მოითხოვს აგრედვე ზარალის ანაზღაურებას და წართმეულ ნივთების და ფულის დაბრუნებას. ზოგიერთი ორატორი სატყად აკრიტიკებდა ამიერკავკასიის კომისარიატს და ზოგიერთ ამბებს ადარებდა შამხოოს და ალექანდრეს ბაღში მიტინგის დარბევას.

ცენტრო ფლოტის თავჯდომარის ამხანაგი აღნიშნავს, რომ ნაღმოსან „სტერემიტელნი“ წასვლა და დანიშნება ცენტროფლოტის სულიერ განწყობილებას შეცვლის და რომ შესაძლებელია „ვოლიას“ მოსვლა. ამიტომ ითხოვს ულტიმატიური მოთხოვნილება იქნეს გამოტანილი შესახებ დატუსაღებულ ამხანაგების განთავისუფლებისა და წართმეულის დაბრუნებისა.

დამხახიათებელი სიტყვა სთქვა კონფერენციის თავჯდომარემ, რომელიც არ მალავდა ფლოტის ვაჭრობას. ერთმა ბერძნმა შეძახა ყურადნაო—ამბობს იგი—რომ კომანდა მას ჰყიდის თავის გემსაო. ბოლოს მოუწოდებს მეზღვაურებს ჯულგრილად და გონიერად ასწონ-დასწონონ მომხდარი ამბები.

დაბოლოს ერთხმად მიღებულ იყო რეზოლუცია, რომლითაც მოითხოვენ მეზღვაურების განთავისუფლებას, ზარალის ანაზღაურებას, უფლებების გარანტიას და უფლებას წავიდნენ იქით, საცა მოისურვებენ და იმ ტრანსპორტზე, რომელსაც შეიდთა საჭირო დანიშნაყს.

წერილი ფრონტიდან

1918 წ. მარტის 6 დღეს, ჩვენ, ფშაველები, შეკრებილნი ზოლების მცხოვრებლების—ჩვენი სამშობლოს სოფლების წარმომადგენლები ვიყავით. ჩვენ, ფშაველებმა, მოვითხოვეთ რათა დაუყონებლივ მიეწვიოს იქმნას სრულიათ საქართველოს ეროვნული დამფუძნებელი კრება. ამ კრებამ უნდა ადამწყვეტოს საქართველოს სახელმწიფოებრივი მწყობრი ეროვნული და სოციალური მთავრობა, რომლის ბრძანებას და განკარგულებას უნდა ემორჩილებოდეს მთელი საქართველოს ერი; ამ მიზნის განსახორციელებლად—მოვითხოვთ საქ. დროებითი ეროვნულ საბჭოსაგან—მოახდინოს ჯეროვანი განკარგულება.

2). ჩვენ გვსურს, რომ საქართველოს და სხვა ერთა ქვეყნების შორის დამყარებულ იქმნას ძმური კავშირი.

3). ან ეს ერთი წელიწადია რაც თავისუფლების წითელ დროშა აფრიალდა და ამის და მიუხედავად, როგორც ნიკოლოზის დროს, უცხო ენაზე სწარმოება საქმეების გაძლება და გარჩევა ყველა მთავრობის დაწესებულებაში, როგორც ძველად, ხალხის ენაზე გამეფებულია უცხო ენა ჩვენ ისეთივე ვართ, როგორც წინად; იმის უფლებაც კი არ მოგვეცა, რომ ფოტა-ტელეგრაფში შეგვძლოს ჩვენს სამშობლო ენაზე „ადრესების, მისამართის დაწერა და დეპეშების გაგზავნა, ეს დიდი უსამართლობაა; გარდა ამისა, ამიერკავკასიის ყველა ერს, თავის ტერიტორიაზე მიწა-წყალზე, უფლება უნდა მიეცეს თავის საკუთარ ენაზე მთავრობის და საზოგადო დაწესებულებებში, ყოველივე საქმეები, ამიტომ ვითხოვთ, დრ. ეროვნულ საბჭოსაგან, ამ გარემოების მიქციოს დიდი ყურადღება და ამ ჩვენს კანონ ერთხოზილებას ჯეროვანი ანგარიში გაუწიოს.

ყრილობის თავჯდომარე **ხატისო თათარაშვილი.**

(შემდეგი იქნება)

ქართულ უნივერსიტეტის სტუდენტთა ცხოვრება.

ქართულ უნივერსიტეტის გახსნასთან ერთად, დიდი სამუშაო ასპარეზი იშლება ქართველ სტუდენტთა წინაშე. ცხადია, მარტო იმის თქმა, რომ ქართული უნივერსიტეტი გავხსენითო, კიდევ არ ნიშნავ უნივერსიტეტის ჯამოყენებას. ამასთანავე, ბ ზედმეტი და არც დასაძლევი უნდა ყოს, რომ ჯერ ჩვენ არაფერიც არ მოგვეპოვება აკადემ ურ ცხოვრების სასუველ ნიადაგზე დასაყენებლად. და მართლაც, ჩვენი უნივერსიტეტის დადებითი და უარყოფითი ხარჯები მთელი თავისი სიგრძე-სიგანით აშკარად იშლება მისი მამენელების წინაშე, ბოლოდ ქართული უნივერსიტეტის სტუდენტობა გრძნობს ყოველივე ბის ნაკლს და ამიტომ არც შეუძლიან არ ამოქმედდეს და მთელი თავისი ძალღონით არ ეცადოს ყოველივე ნაკლის შევსებას და საერთოდ მთელი სტუდენტობის ცხოვრების მოწესრიგებას. ამ ათვის აუცილებელი იყო მისთვის შეკავშირება, ერთი ხელმძღვანელი ორგანოს ამორჩევა და ყველივე საქმის გაძღოლა; ამ მიზნით პირველ საერთო კრებაზე არჩეულ იქნა დროებითი გამგეობა, რომელსაც დაევალა პირველი სხვა და სხვა საორგანიზაციო საკითხის მოგვარება და საზოგადო კრების მოწვევა.

დროებითმა გამგეობამ მოიწვია სტუდენტთა და მსმენელთა საზოგადო კრება 18 თებერვალს. კრება გაიმართა ქართულ უნივერსიტეტის დარბაზში. თავმჯდომარედ არჩეულ იქნა ალხ. წუწუნავა, მის ამხანაგად—ალხ. მონიავა. მდივნად—ალხ. შ. ვადაჭკორია. დროებითი გამგეობის მიერ წარმოდგენილი იყო შემდეგი დღიური წესრიგი: 1) გამგეობის მოხსენება, 2) განხილვა და დამტკიცება ქართულ უნივერსიტეტის სტ. კავშირის წესდებისა, 3) რიგის გარეშე განცხადებები ალხ. კ. გამსახურდიასი, 4) არჩევნები გამგეობისა. ეს წესრიგი კ ემ მიღო.

გამგეობის მოქმედების შესახებ მოხსენებას აკეთებს ალხ. კ. გამსახურდია. იგი ეხება სამ საკითხს: ლექციების ბოკოტის გამოცხადებას, ბინის (სტუდენტთა საერთო საცხოვრებელი) საკითხს და გამგეობის ორგანიზაციას. პირველი საკითხის შესახებ იგი აღნიშნავს იმ სიძნელეს, რომელიც თანა სდევს არსებულ მომენტში ლექციების საქმეს; ამიტომ საჭიროთ მიიჩნია მოეწყოს ლექციების გაჩერების საკითხი, როგორც სასურველია. აქამდე რაც გაკეთდა ამ სფეროში დროებით გ ძგერობამ, ეს არის ის, რომ იმართა ორი კრება, რომლებიც სწორეს ლექციებს და ძნელი იქნება დაბეჭდილიო. იგი მოუწოდებს ამხანაგებს, თუ არიან მსურველები, სწორონ ლექციები და ა თავისი სურვილი გაუცხადონ გამგეობას, ბინის საკითხის შესახებ მოხსენებელი ამცნობა კრებას, რომ ბინა, რომლისთვისაც ორი ათასი მანეთი გადაიხადა, ნამეტნავად პატარა ყოფილა და ამიტომ ვერ დაიტევს ყველა სტუდენტს. ამიტომ ბინის საკითხი ისევ ღიად რჩება. ორგანიზაციის საკითხის შესახებ ალხ. კ. გამსახურდია ამცნობს, რომ გამგეობამ ორგანიზაციის საკითხის შესწავლა დაავალა ალხ. ალ. ჭიჭინაძეს, რომელიც მოხსენებას მომავალ კრებაზე წარმოადგენს.

ალხ. ალ. ჭიჭინაძე ამბობს, რომ ორგანიზაციის საკითხის შესწავლა ძნელი საქმე ყოფილა, რადგან ამ საკითხზე ლიტერატურა ძალიან ცოტა ყოფილა. ამიტომ ორგანიზაციის საკითხის შესწავლა ვერ მოასწრო. ამ საკითხის შესწავლა ისევ მას დაავალეს.

ალხ. ალ. ჭიჭინაძის მოხსენების შემდეგ ალხ. ალ. ჭიჭინაძე ამბობს, რომ ორგანიზაციის საკითხის შესწავლა ძნელი საქმე ყოფილა, რადგან ამ საკითხზე ლიტერატურა ძალიან ცოტა ყოფილა. ამიტომ ორგანიზაციის საკითხის შესწავლა ვერ მოასწრო. ამ საკითხის შესწავლა ისევ მას დაავალეს.

აღნიშნავს, რომ გამგეობამ შეიმუშავა წესდება, რომელსაც ამ კრებაზე განვიხილავთო. გამგეობის ორგანიზაციის შესახებ იგი აღნიშნავს, რომ იყო თითმრიო ფრაქციების წარმომადგენლებისა შეთანხმების შესახებ, მაგრამ, სამწუხაროდ, იგი არ მოხდა. ამიტომ კრებას აძლევს წინადადებას მან გამოარკვიოს სისტემა არჩევნებისა. სტ. კავშირის წესდების შესახებ მცირე მოხსენებას აკეთებს ამხ. გ. ხმალაძე. შემდეგ კითხულობს წესდების პროექტს. წესდების ზოგიერთ მუხლის განხილვა საშინელ უთანხმოებას იწვევს, ამიტომ კ. გამსახურდია იძლევა წინადადებას აირჩეს კომისია, რომელიც ხელახლა გადასინჯავს პროექტს წესდებისას და შემდეგში წარმოუდგენს კრებას დასამტკიცებლად. ამ წინადადებას ღებულობს კრება.

კრება გადადის მორიგ საკითხზე. კომისიის არჩევა გადაიდო ბოლოსთვის.

რიგს გარეშე მოხსენებას აკეთებს ამხ. კ. გამსახურდია. იგი ეხება არსებულ რთულ მომენტს, რომელშიაც იმყოფება სამშობლო. მოუწოდებს ყველა ჯანსაღ მსმენელებს ჩაეწერონ ეროვნულ ჯარებში. დასასრულ კრებას უდგენს რეზოლირაციას, რომელიც ერთხმად გადის: „ქართული უნივერსიტეტის სტუდენტთა საზოგადო კრებამ მოისმინა რა მოხსენება ამხ. კ. გამსახურდიასი შომენტის შესახებ, დაადგინა, ყველა ქართველი სტუდენტი, ვისაც იარაღის ტარება შეუძლია, დაუყონებლივ ჩაეწეროს ეროვნულ ლაშქარში. დიდ კამათს იწვევს სისტემა არჩევნებისა. ამხ. კ. გამსახურდია სოც.-დემოკრ. მდგომარეობა. რომ ვერაფერი მოახერხეს, გაბრაზებული განაცხადეს, არც წავალთ და არც მონაწილეობას მივიღებთ არჩევნებში. არონიშიძე რად.-დემ. ამბობს, რომ, რადგანაც ორი პარტია უარს ამბობს როგორც პარიტეტულ, ისე პროპორციონალურ პრინციპზე, მოხდეს პერსონალური არჩევნებიო.

ამხ. დ. მგალობლიშვილი აცხადებს, რომ კრებამ მიიღო პროპორციონალური პრინციპი არჩევნებისა, ამიტომ სეხლმეორედ არჩევნებზე ს.-ფ. ფრაქციის სახელით უარს ამბობს. იგი უპასუხებს რამიშვილს, რომელიც პარტიულ ჟინიანობას აწერდა სოციალისტ-ფედ. და აღნიშნავს იმ ფაქტებს, როდესაც სოციალ-დემოკრატები სწორედ პარტიულ ჟინიანობას იჩენდნენ ისეთივე დაწესებულებებში, როგორიც ჩვენი უნივერსიტეტის გამგეობაა, მაგალითისათვის მგალობლიშვილს მოჰყავს მრავალი ჩვენი კულტურული დაწესებულებები და უკანასკნელად ქუთაისის სახალხო უნივერსიტეტის გამგეობის არჩევნები, რომლის დროსაც სოც. ფედერ. წინააღმდეგ გამოვიდა სანაქებო ბლოკი ჩვენში არსებულ სამი მიმართულებისა და აქ ს. დ. არა თუ პროპორციონალური პრინციპი არ დაიცვან არამედ პარიტეტულიც უარყვეს და 22 ხმის უმეტესობით ბლოკმა მთელი თავისი სია გაიყვანაო. მაგრამ, დასძენს მგალობლიშვილი, ჩვენ ამხანაგებს ზურგი არ უჩვენებია უნივერსიტეტისთვის და ისინი სიამოვნებით კითხულობდნენ ლექციებს თავის დროზე. აქ კი ნება მომეცით ეჭვი შევიტანო იმ პარტიების გულწრფელობაში, რომლებიც ვითომდა საქმის სიყვარულით გატაცებულნი მოითხოვენ გამგეობაში თანასწორობას, მაგრამ თუ ეს არ ხდება დარბაზს სტოვებენ და სახლში გარბიან გაჯავრებულნი. შემოდის წინადადება მოისპოს კამათი. კრება მას ეწინააღმდეგება.

თავმჯდომარე უკანასკნელად მოუწოდებს ფრაქციებს წარმოადგინონ სია კანდიდატებისა.

სოც.-ფედ. გარდა სია არავის არ შემოუტანია. პროპორციის მიხედვით არდგებიან 12 კაცის სიას (გამგეობა შესდგება 20 კაცისაგან), რომლიდანაც ერთ ადგილს სოც.-ფედერალისტები უთმობენ რად.-დემ. სამი სარევიზიო კომისიაში, აქედგან ერთი ადგილი რად.-დემ. სხვა ფრაქციებს ეძლევიან წინადადებას სამი დღის განმავლობაში წარმოადგინონ სია და შეავსონ გამგეობა. უკვე თუ არა, შევსებული იქნება სოც.-ფედერალ. კრება ამით იხურება.

დანი.

ახალი საზოგადოება

ამას წინად ქ. ქუთაისში შესდგა საორგანიზაციო ბიურო ტექნიკურ ძალების შეკავშირებისა, დროებით თავმჯდომარედ არჩელ იქმნა ქუთაისის საგუბერნიო საძვრთველოს ინჟენერი ბ. გამსი. პირველ სხდომაზე გაგზავნილ იქმნა ტფილისში დელეგატი 24 იანვარს გაბრძანულ ერთ-ერთ ტექნიკურ საზოგადოების კრებაზე; არჩეულ დელეგატს მიენდო გაცხობილება ტფილისში ყველა ტექნიკურ ძალთა ორგანოს, რათა ამის მიხედვით შეგვეძლებინა ჩვენი წესდება. დელეგატის დაბრუნებისას ქუთაისის გუბერნიის ტექნიკურ ძალთა კრება დანიშნულ იქნა 2 მარტისათვის (მეორედ), კრებას თავმჯდომარეობდა ბ. გამსი (საორგანიზაციო ბიუროს დროებითი თავმჯდომარე), კრებამ ხმის უმრავლესობით გადაწყვიტა გაეცნოს პირველ ყოვლისა დელეგატის მიერ ჩამოტანილ ცნობებს.

გაიმართა კამათი, მსჯელობაში გამოირკვა რომ ტფილისში არსებულ ქართველ ტექნიკურ საზოგადოებას მიზნად აქვს დასახული საქართველოს ტერიტორიაზე მომქმედ ტექნიკური ძალების შეკავშირებით, უშუალოს მეურნეობით ჩამორჩენილ საქართველოს, რაც შეიძლება მეტი კავშირი იქონიოს ქალაქ-სოფლებში ხალხთან, და მათთან ერთად ხელი ხელ ჩაკიდებული მოაგვაროს ის საქმეები, როელნიც ასე საჭიროა ჩვენ დაბა-ქალაქებისათვის. გამოირკვა ისიც, რომ არსებულ ამიერკავკასიის „ინტერნაციონალურ“ ტექნიკურ საზოგადოებას მიზნად აქვს დასახული აწ განადგურებული და დაშლილი ფრონტის საინჟენრო დრუჟინების ძალებს თავი მოუყაროს ვიწრო პროფესიონალურ კავშირში, რითაც უზრუნველყოფენ მარტოდ მარტო თავის არსებობას. კრებამ იქონია რა მსჯელობა ამ ორი ტექნიკური საზოგადოების მიზნებზე, გამოიტანა შემდეგი დასკვნა: ვიღებთ რა მხედველობაში ამიერკავკასიის და კერძოდ საქართველოს ასეთ სამდიდისწერო გასაჭირში ჩავარდნას, რომ ხანგრძლივმა ომმა გაანადგურა და ძირს დასცა მთელი ჩვენი მხრის ეკონომიური და ტექნიკური ძალა, ემხრობა პირველი საზ—ბის, ე. ი. ქართული ტექნიკურ საზ—ბის ქუთაისის გუბერნიის განყოფილების დაარსებას, რომ ამით მჭიდრო კავშირი იქონიოს დემოკრატიასთან, მშრომელ ხალხთან და მათი დახმარებით შესძლოს ახლავე გზების, არხების, განათების და სხვა და სხვა საქმეების გაკეთება. თავმჯდომარე ბ. გამსი და მისი ამყოლი ინჟინერი ბ. კუზნეცოვი არ ემხრობიან რეზოლიუციას და სტოვებენ კრებას იმ იმედით, რომ ჩვენ ჩვენსას მაინც დავადგენთო; მათ ჰყავდა ორიოდე რუსი ტექნიკოსი, დიდმა უმრავლესობამ კი (24 დან 18-მა) განაგრძო კრება, ამათ შორის რუსებმაც და სომხებმაც. არჩეულ იქმნა თავმჯდომარედ კრებისა ამხ. მიხ. ყაუხჩიშვილი; მან მოკლედ დაასურათა აწინდელი მდგომარეობა ჩვენი ქვეყნისა, და მოუწოდა კრებას მხნედ ჩადგომოდა ამ განახლებულ საზ—ბას, რათა ყოველ წევრს თითო აგური მიეტანა ერის შენობისათვის; კამათის შემდეგ გამოტანილ იქმნა შემდეგი რეზოლიუცია: ვინაიდან აწ დაარსებულ ქუთაისის გუბ. გაყოფილებას ქართულ ტექნიკურ საზ—ბისას მიზნად არა აქვს დასახული ვიწრო ნაციონალური და პროფესიონალური ინტერესები, ეთხოვოს ამიერკავკასიის ტექნიკური ძალების კავშირის ქუთაისის გახყო—ბის ჩაწერაზე და გაძლეყოფიან ამ საზ—ბას და ისედაც ჩვეს ცოდე ტექნიკურ ძალებს ხე დავქაფავთ, ამავდენ ხალი ხელ ჩაკიდებულნი ვყოფით საერთოდ ერის კაპაში.

შემდეგ აირჩეულ იქნა 5 კაცისაგან დროებითი ბიუროს, რომელიც გაათავებინა კავშირისათვის ბრძოლა და მოკლე ხანში მოაწყობს საორგანიზაციო კრებას ქუთ. გუბ. ტექნიკურ ძალებისას. ბიუროში არჩეულ იქმნენ ინჟინერები 1. მიხეილ ყაუხჩიშვილი (თავმჯდომარე) 2. ალექ. ლორთქიფანიძე (თანაშემწე.). 3. სერგო მაძაჯანოვი, 4. ტარ. ჯაფარიძე, 5. ტექნიკოსი ლევან მიქელაძე (მდივნად) და 2 მათი კანდიდატი: ინჟინერები ბ. ბ. ბეთანელი და ჩხეიძე.

ლეო ჯავახელი.

მოწერილი ამბები.

თელავიდ*) ისე არას დროის არ მზარებია თელავის ცხოვრებაზე წერა, როგორც ეხლა. ან რა უნდა ვთქვა კარგი, როცა არ დაგვანდეს ჩვენმა ძმებმა, ჩვენმა შვილებმა, რომელთაც ასე ველოდებოდით, უადერსებდით და დიდ იმედებს ვამყარებდით.

სწორედ ამისთვის იყო, თელავში დასაზამთრებლად რუსის ჯარი აპირებდა მოსვლას, ყველა ერთმანეთს ვეცით, ქალაქის საბჭო, აღმასრულებელი კომიტეტი და კომისარიატი, ძველი დელეგაცია გავგზავნეთ ტფილისში, ვთხოვდით ამათ მაგიერ გამოეგზავნათ ჩვენიები ხილხი, ქართული პოლკი.

რუსის ჯარი (იმ ყარსის პოლკის ერთი ბატალიონი, რომელმაც აქტიური მონაწილეობა მიიღო აქედან ჩასვლის შემდეგ ტფილისში ბოლშევიკების გამოსვლის დროს) მაინც მოვიდა თელავში. ყველა შიშის ზარძა ეცა და ვინ იცის რას არ მოელოდნენ მისგან, მაგრამ რა დააშავეს? არაფერი. იმში ყოფნით სამი წლის განმავლობაში ხალხთან ურთიერთობის დამყარებამ ეხლოდ იმაში გამოიხატებოდა, რომ ღვინოს გადაჰკრავდნენ და მთვრალები ყაზარმაში ბარბაცით მიდიოდნენ. ეს იყო და ეს, მცხოვრებთ კი მაინც ეშინოდათ იმე უყურებდნენ როგორც ბოლშევიკებს და მაინც ზოგი დარბევის მოლოდინში იყო, მაგრამ არ გასულა დიდი ხანი, ჯარის კაცებმა გამოუცხადეს უფროსებს, არ მოგვწონს თელავი, ტფილისში უნდა წავიდეთო, მართლაც მეორე დღეს ჩავიდნენ რკ. გზის სადგურზე, გადმოხეს მგზავრები და გაემგზავრენ ტფილისისაკენ.

შეიძლება ეს ბატალიონი სულ არაფერს დააშავებდა, მაგრამ მაინც თელავის მცხოვრებლებმა თავისუფლად ამოისუნთქეს და მოუთმენლად ველოდებოდით ქართულ პოლკს, რომელიც თელავის ყაზარმებში დაბინავებულიყო.

მოვიდა, ან უკედ რომ ვსთქვათ აქვე დაარსდა მერვე ქართული პოლკი და ჩვენ სახარულს საზღვარი არა ჰქონდა. ჯერ ერთი, ქართული ჯარის ერთეული დავინახეთ და მეორე, ჩვენი ძმები, აქ—თელავშივე იმსახურებდნენ, თავის სახლ-კართან ახლოს იქნებოდნენ და თავის ნებით წამოსულს სახლში ე. ი. „დეზერტირობას“ ადგილი აღარ ექნებოდა, მაგრამ მწარედ ვცდებოდით თურმე და სიხარული მწუხარებად იცვლებოდა.

ქართული პოლკი-კი დაარსდა, მაგრამ თურმე გვიან იყო. თავის დროს ყურადღება ნაკლებად მიექცაეს ჯარის ხაციონილაზიას და მერე, როცა ქართული ჯარი რუსის ყაზარმებში მოიშხაპა და მთლად მოიწაბლა ბოლშევიკების ზედგავლენით, დაგვიანებული აღმოჩნდა და ამიოც შეიქმნა ყოველივე ცდა საქმის გაოსასწოროებლად...

ქართველი ჯარის კაცებმა თავიდანვე უწესოდ დაიწყეს ქცევა. ხიდაგ იაოდით სიარულ ღვინის სმას, შეა ქალაქში ეტლით და არდნით სეირნობას და ჩხუბს დასაბრული არა ჰქონდა. უახგაოშო სროლა ხომ შიშის ზარსა სცემდა მშვიდობიან მცხოვრებთ. ჩვენ აო ვამბობთ რომ მთელი პოლკი ასეთი შემადგენლობისა იყო, პიო-იქით ბევრი შეგნებული ჯარის კაცი ერია, მაგრამ ესენი ვეღარაფერს აწყობდნენ. ვისც თავდაუჭერლად იცქეროდა, სხვებსაც იყოლიებდნენ და ყველა საჩქაროდ იწყალებოდა...

ქართველ ჯარის კაცთა და მილიციონერეს შორის ხიდ პირველად მყვაკე დაიკიდებულება დაიწყო, ეროე თან და თან გაღვივდა და ბოლოს მოჰკვა, როგორც შაჰა ეპონხელთ მოსახლეთათ, 18 თებერვალს ალილიციონერეზე თავდასხმა, ბილო ეროთ დღეს კომისარიატს აცნობეს ამბავი და ამგოეთვე კომისარიატი ბინასთან დაობევა.

ამ დღიდან ქალაქში ალაოავითომი მოძრაობა ალარ აროეობდა, ვიდრე ტფილისიდან ჯავშნიანი ავტომობილით წაისული რაზმი აო ჩამოვიდა, როელ მაც აოძოლით ალიც ქალაქი და წესრიგი ალადგინა.

მიუხედავად წითელი რაზმელებისა მეცადინეობისა, ორიო სისხლი აო დაღვრილიყო, მაინც მოხდა სროლა ოთივე ეხოვე. ამ სროლას საბედნიეროდ ისხვეპლი მოჰყვა წითელ რაზმელებს მოუკლეს ერთი საუკეთესო ახალგაზრდა და მეორე ძლიმედ დაუჭრეს, ხოლო ჩვენი ამხ. ს. ყაუხჩიშვილი თავისივე ჯარის კაცებმა იესხვეპლეს. ამ დახაკლისს მწუხაოებით და დიდი თანაგრძნობით მჭიდნენ თელავის მცხოვრებნი.

როდესაც თელავში პოლკი ალარ არსებობს, ამისთვის ადგილობრივ შესდგა წითელი რაზმი, რომელიც განაგრძობს წესიერების დაცვას, როგორც ქალაქში, ისე მაზრაში...

დავიწყებული.

*) ეს წერილი დაგვიანებით იბეჭდება.

წერილი რედაქციის მიმართ

მოქალაქე რედაქტორო! გიგზავნით 669 მან. და 50 კაპ. და გთხოვთ ეს ფული გადასცეთ ქართულ უნივერსიტეტს.

ამასთანავე უმორჩილესად გთხოვთ თქვენს პატივცემულ გაზეთში მოათავსოთ შემდეგი ახგარიში:

ქალაქ სამტრედიის უმ. ღლეს-დასწყის და გიმნაზიის მოწაფეთა ერთმა ჯგუფმა 27 თებერვალს გამართა თავის ძალებით წარმოდგენა, რომლიდანაც შემოვიდა 795 მან. და 50 კ. ხარჯები კი იყო 126 მან. ამნაირად წმინდა შემოსავალი დარჩა 669 მ. და 50 კაპ. გამგე წარმოდგენისა მოწაფე ჩხიკვაძე.

გამომცემელი
სამსონ ფირცხალაშვა
რედაქტორ-გამომცემლის მოვალეობის მოვალეობის მოვალეობის

საგუშაღლალტრო კურსები
გ. გ. ტერ-დავიდოვისა
ნიკოლოევის ქუჩა № 36 4 გვ. 1400

ექიმი
თ ი კ ა ნ ა ძ ე
იღებს ავადმყოფებს საღ. 6—7 ს. მისამართი: კიროჩნი ქ. 18, ტელეფონი 11—82. 1003

ძ. ქავქავში.
ექიმი რევაზ ალექსანდრე ძე
მ ა ჩ ა ბ ე ლ ი
მიიღებს ყოველ დღე შინაგან, ქალების და ვენერიულ ავადმყოფობისაგან. ქალების მიღება 11—1 ს. კაცებისა 5—7 ს. საღამოისა.
სლეპკოვის და მეშჩანურ ქუჩების ქიმი, სახლი პაპუნოვისა. 142

ექიმი კბილისა
ნინო რცხილაძე
იღებს ავადმყოფებს დილით 9—2 ს. და საღ. 5—7 ს. ყაზბეგის ქუჩა, 14, კირპიჩნი ქუჩის შესახვევი, 21.

ექიმი
პ. მუსხელიშვილი
იღებს ავადმყოფთ დღის 12—2 საათ. ყოროდანოვის ქ. № 6.

ექიმი
დ. ვ. ჯავახიშვილი
იღებს შინაგან და ბავშვთა სნეულებიან ავადმყოფთ, ყოველ დღე, კვირის გარდა საღამოს 5—7 საათებდე. გუბინის ქუჩ. № 41. ტელეფ. 14—09. 1032

ბერლინის უნივერსიტეტის მედიცინის დოქტორი
ბ. ბ. მეჰრაგიანცი
შინაგან ავადმყოფობა—ფილტვის—ბრონქის და გულისა. ახალს რენტგენელექტრო ინჰალატის კაბინეტში, გამოკვლევა და წამლობა ინჰიციებით, და სოლონოიდი, განსაკუთრებული ნაგადები დ'არსონვალიზა შინაგანი სნეულებისათვის, პნევმოთორაკსი. ავადმყოფებს იღებს ყოველ დღე დილის 9—1 ს.-დე და საღამოს 5—7 ს., ბებუთოვის ქ., № 23, ტელეფ. № 7—92. 1036

ექიმ ნავასარდიანის
პირველი ქირქო.
სამკურნალო
(დაარსებულია 1880 წელს).
ვორონცოვის ძეგლის პირდაპირ
ყოველ დღე (გარდა კვირისა
დილით:
11—12 ს. „606“ და „914“
ავეტეხიანი—კანისა და ვენერიულ ავადმყოფებს 11½ ს.
ი. ა. ნავახარდიანი—11—12 ს. ქირურგიული და ვენერიული (ინფილის. ავადმყ.)
ბ. გ. აგახაროვი: 9½—2 ს. ბავშვთა შინაგანი ავადმყ.
მ. მ. ბენიამოვიჩი: 10—12 ს. ყურისა, ყელისა და ცხვირის სნეულებანი.
ხ ა ლ ა მ ო ი ს:
ა. ნ. იხაკიანი: 6—7 ს. ქალური ავადმყ. და ქირურგიული.
რჩევა-დარიგება 1 მან. ხელმოკლეთათვის უფასოდ, კონსულტაციები და ოპერაციები მორიგებით.
სამკურნალოს დირექტორი მედიცინის დოქტორი ა. ნავახარდიანი. 1010

სტამბა
სახალხო საქმე
ტფილისი
ბარონის ქუჩა
№ 14
სტამბა ასრულებს ყოველ გვარ სასტამბო საქმეებს სუფთად, იაფად და თავის დროზე